

Rakkauten sitoutuminen

Daniel Nylund

Katso tuoreempia kirjoituksiani; [Teologi](#)

Maija-Riitta Ollila kertoo väitöskirjassaan erään äidin muutosprosessista, joka alkoi sitoutumisesta toiseen, eikä vain yhteen asiaan. Kerron sen tässä itse kuulemieni tarinoiden värittämänä:

Yleensä vanhemmat tuntevat rakkautta lapsiaan kohtaan - ainakin silloin tällöin. Rouva Kylmiö ei löytänyt sellaista omasta sydämestään. Heti synnytyksen jälkeen hän vaipui masennukseen, jonka keskeltä tyttären hoitaminen tuntui ylivoimaisen rasittavalta. Lapsi tuntui alusta lähtien tarjoavan hänelle vain vaivaa ja kohtuuttomia vaatimuksia. Mies ei yksinkertaisesti välittänyt. Hän tuskin olisi huomannut mitään erikoista, vaikka vaimo olisi synnyttänyt krokotiilipoikasen. Haaleana tarjoiltu aamukahvi herätti hänessä paljon vahvemmat intohimot. Hänelle oli tärkeintä tulla kotona palvelluksi, samalla tavalla kuin ennenkin.

Eräänä yönä, kun rouva Kylmiö taas kerran heräsi lapsen itkuun, hän tajusi vihaavansa lastaan. Hän ei pitänyt edes lapsensa ulkonäöstä. Kaikki tuossa pienessä ihmisessä herätti hänessä inhoa. Hänen tunteensa ei ollut vain tilapäistä väsymystä. Hän löysi sydämestään vakaan ja tukevan vihan lasta kohtaan. Hän toivoi ettei olisi koskaan synnyttänyt sitä. Jollakin tavalla tämän myöntäminen helpotti. Se vapautti hänet teeskentelemästä rakkautta, jota ei ollut. Samalla tämän totuuden myöntäminen kauhistutti häntä. Hän tunsikin Kolmannen kutsuvan häntä rakkauteen, mutta koki olevansa siihen täysin kykenemätön. Biologia oli pettänyt hänet. Jostain syystä äideissä normaalisti syntyvä hoivaamisvietti ei hänessä toiminut ollenkaan. Ympäristö petti hänet. Kukaan ei innoittanut häntä rakastamaan lastaan. Lapsi itse tuntui pettäneen hänet. Se ei käytöksellään, ulkonäöllään tai olemuksellaan kyennyt herättämään muuta kuin vastenmielisyyden tunteita. Mutta tosi minuus ei pettänyt häntä. Se ainakin *halusi* rakastaa.

Aikansa rouva Kylmiö poti kriisiään, kyseli neuvoja ja luki kirjoja, kuulosteli itseään ja mietti elämänsä kokonaistarkoitusta. Mitään vapauttavaa tai rohkaisevaa ei löytynyt. Tyhjyyden tunne vain kasvoi, eikä sen keskellä elänyt mikään muu kuin tuo heikko *halu* kaikesta huolimatta rakastaa. Hän oli kuitenkin yhtä kyvytön tempaisemaan rakkauden tunteita sydämestään, kuin kaneja hatustaan. Eräänä iltana hän päätti, että hänen oli vain vastattava tuolle halulle, sitouduttava sille ja oltava sille uskollinen. Hän käveli nukkuvan lapsensa sängyn ääreen ja sanoi hiljaa:

"Hyvä on, en tunne sinua kohtaan enää mitään, mutta minä olen sinun äitisi ja pysyn äitinäsi. Voit luottaa siihen, että teen parhaani sinun elämäsi ja hyvinvointisi eteen niin kauan kuin elän, alkaen tästä hetkestä."

Hän lakkasi odottamasta mitään ihmeellistä rakkauden aaltoa ja liittoutui tuon äärimmäisen heikolta tuntuvan rakkauden kipinän kanssa.

Vasta siitä alkoi pitkä tutustumismatka myös omaan rakkaudettomaan lapsuuteen. Sitouduttuaan minä-sinä suhteeseen lapsensa kanssa, hän löysi itsestään rakkautta paitsi eläneen pienen lapsen, josta tavallaan tuli hänen sitoutumisensa peilikuva. Oli vihdoinkin aika ottaa tietty yksinhuoltajavastuu myös itsestään ja sitouduttava myös sisäisen lapsen hyvinvoinnista huolehtimiseen. Aikuinen vastasi kolmannen kutsuun. Sen kautta kaksi lasta löysivät toisensa uudessa luottamuksen ja uskollisen lämmön valtakunnassa.

Kahden aikuisen välillä sitoutuminen rakkauteen merkitsee luopumista suhteen piilokriteereistä. Enää ei katsota kuinka kauan toinen sopeutuu minuun ja minä sopeudun häneen. Ei vain odoteta mitä tästä tulee, vaan sitoudutaan siihen, että mikäli minusta riippuu meidän välillämme toteutuva kolmas on rakkaus. Ehdoton sitoutuminen kahden väliseen kolmanteen on astumista ulos siitä linnakkeesta, jossa minä yritän saada hänet mukautumaan itseeni. Samalla omasta yrityksestä mukautua häneen. Sitoutuminen on itsessään pysymistä, samalla kun se on varauksetonta antautumista sille, että meidän yhteisen suhtemme pyhä kutsumus kantaisi hedelmää. Minän tai sinän väkisin muuttaminen vaihtuu kysymykseen:

"Mihin meidän välinen kolmas minua kutsuu?"